

fen, der ikke har havt nogen Repræsentant tilstede ved en saadan Leilighed, bagefter skulde betale Erstatningen for det Ødelagte, vilde de kunne fremkomme med den Indvending ligeoverfor de communale Bestillingsmænd, at det ikke havde været nødvendigt at ødelægge saa meget, og der vilde kunne opstaae megen Tvist derom. Jeg finder det i sin Orden, naar de communale Bestillingsmænd ere de, som lede Slutningen, at Communen da ogsaa maa finde sig i at bære de Udgifter, der følge af denne. Det er derhos ganske vel vist, at det er i Landeieendomsforsikringssekselskabets Interesse, at de communale Bestillingsmænd lede Slutningen godt, men man kan dog ikke derfor fordrø, at det skal tage Deel i Udgifterne derved, thi saa kunde man med samme Ret fordrø, at Løspreforsikringssekselskaberne ogsaa skulde tage Deel i disse Udgifter, thi de ere jo ligesaa fuldt interesserede i, at Slutningen bliver ledet paa den rette Maade. Jeg troer, at man med Rette kan sige, at Communerne ere fuldt saameget som disse Sekelskaber interesserede i, at Slutningen bliver ledet saa godt og med saa stor Omhu som muligt.

Ordføreren: I Anledning af det sidste Foredrag skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i et Lovforslag, der blev indbragt i Folkethinget den 3die Mai 1866, var taget Hensyn til de Betragtninger, som den ærede sidste Taler fremførte, idet der nemlig i samme var foreslaaet, at kun en vis Andeel af Udgifterne skulde paahvile vedkommende Brandforsikring, nemlig to Trediedele, men den øvrige Deel derimod vedkommende Commune, hvorved det blev i dennes egen Interesse, at ingen Slutningsforanstaltning fik en Udstrækning, der kunde synes at være ubillig og at medføre overdrevne Udgifter, da Communen saa selv maatte betale sin Deel deraf. Med Hensyn til selve det foreliggende Lovudkast skal jeg iøvrigt i alt Væsentligt henholde mig til de tvende første ærede Talere (Hassner og Nielsen) og ligeledes for Kjøbstadernes Vedkommende udtale mig imod den nye Byrde, som man ved dette Udcast, dersom det usorandret ophøies til Lov, vil paaføre Communerne. Intet synes mig dog naturligere, end

at de Foranstaltninger, der træffes for at slukke Ild i en forsikret Eiendom, ogsaa betales af vedkommende Brandforsikringssekselskab, og kun i det Tilfælde, at en Eiendom, der brændte, ikke var forsikret, kunde jeg altsaa gaae ind paa Lovudkastets Tanke om at paalægge vedkommende Commune at afholde Udgifterne i Anledning af Slutningen. Da Brandforsikringen er tvungen i Hovedstaden og i Kjøbstæderne, vil man let see, at Lovforslaget med den saaledes af mig antydede Modification ikke vil kunne medføre forøget Byrde for Kjøbstadcommunerne; paa Landet vil det da fordømmes heller ikke blive Tilfældet, idet jo den langt overveiende Deel af Landbygningerne nu ere brandforsikrede. Naar altsaa Forskriften i Lovforslagets første Stykke bliver modificeret saaledes, at vedkommende Brandforsikring skal afholde Udgifterne ved Foranstaltningerne til Slutningen af en Ildbrand, naar den Eiendom, hvori Ilden er opkommen, er brandforsikret, men at de i modsat Fald skulle afholdes af vedkommende Commune, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke have noget Væsentligt at erindre imod Lovforslaget.

Justitsministeren: Naar den ærede Taler, der nu satte sig, rigtigt vil tage Lovforslaget under Overveielse, troer jeg, at han netop vil finde den Tanke liggende deri, som han ønskede udtalt, skjøndt rigtignok ikke med de samme Ord. Ærede Medlemmer ville jo let see, at de Gjenstande, hvorfor Lovudkastet vil foranledige et Billighedsstrav paa Erstatning oplydt, netop ere indskrænkede til saadanne, som i Reglen ikke forsikres, og som oftest ikke kunne forsikres. Man er nemlig gaaet ud fra, at forsaavidt der ved Slutningsforanstaltningerne er tilføjet forsikrede Gjenstande Skade — jeg taler her kun om Forsikringer paa faste Eiendomme —, saa vil det være en ligefrem Følge af de Regler og de Lovbestemmelser, der ere anvendelige paa de paagjældende Forsikringsanstalter, at det bliver disse, der komme til at bære Erstatningen. Man kunde ganske vist være meget stærkt fristet til at foreslaae det samme Billighedsstrav paa Erstatning fyldesgjort i et meget større Omfang, men de Banfeligheder, der derved frem-